

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р4 г 1/2016
08.06.2016. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Лидије Ђукић и Божидара Вујичића, чланова већа, у поступку предлагача М.Н. из Л., чији је пуномоћник С.Ф., адвокат из Л., улица, одлучујући о захтеву предлагача за доношење допунског решења, у седници одржаној 08.06.2016. године, донео је

ДОПУНСКО РЕШЕЊЕ

ДОСУЂУЈЕ СЕ предлагачу М.Н. из Л., на износ накнаде и трошкова поступка досуђених ставом трећим изреке решења Врховног касационог суда Р4г 1/2016 од 24.02.2016. године, затезна камата по стопи прописаној Законом о затезној камати, почев од истека рока од 15 дана од подношења захтева за исплату па до исплате, а која ће му се исплатити из буџетских средстава Републике Србије опредељених за рад судова у року од три месеца рачунајући од дана подношења захтева предлагача за исплату.

ДОСУЂУЈУ СЕ предлагачу трошкови за састав овог поднеска у висини од 6.000,00 динара, који ће му се исплатити из буџетских средстава Републике Србије опредељених за рад судова, у року од три месеца од дана подношења захтева.

Образложење

Решењем Врховног касационог суда Р4г 1/2016 од 24.02.2016.године утврђено је да је предлагачу повређено право на суђење у разумном року у поступку који се водио пред Апелционим судом у Београду у предмету Гж 4718/13, па је наложено Основном суду у Шапцу да у најкраћем року одлучи о тужбеном захтеву у предмету који се раније водио под бројем П 305/2010 (2009). Истим решењем предлагачу је одређена накнада за утврђену повреду права у висини од 30.000,00 динара и 6.080,00 динара на име трошкова поступка, док је одбијен захтев за исплату накнаде преко 30.000,00 динара до тражених 299.900,00 динара са припадајућом каматом.

Поднеском од 25.05.2016. године пуномоћник предлагача је предложио доношење допунског решења којим ће се одлучити о захтеву за исплату законске затезне камате на износ примерене накнаде и трошкова поступка, досуђене ставом трећим изреке наведеног решења. Овим поднеском тражио је и

трошкове за састав поднеска, али без постављања захтева за исплату затезне камате и на ове трошкове.

Предлагач је благовремено поднео захтев за доношење допунског решења, па је Врховни касациони суд, одлучујући о захтеву предлагача, на основу члана 356. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11 и 55/14), нашао да је захтев основан.

Наиме, решењем P4г 1/2016 од 24.02.2016. године делимично је усвојен захтев предлагача у делу који се односи на примерену накнаду за утврђену повреду права, али је Врховни касациони суд пропустио да одлучи и о захтеву предлагача за исплату законске затезне камате на досуђени износ накнаде и трошкова поступка.

Врховни касациони суд налази да је захтев предлагача за исплату законске камате на досуђене износе, који је поставио и у свом првобитно поднетом захтеву за заштиту права на суђење у разумном року, основан. Међутим, камата доспева по истеку паричног рока за исплату досуђених износа (накнада и трошкова), што значи по истеку паричног рока након истека три месеца од дана подношења захтева предлагача за исплату, а не од подношења захтева за заштиту права на суђење у разумном року (како је то првобитним захтевом предлагач тражио) па је у складу са тим и одлучено као у ставу првом диспозитива.

Имајући у виду да је захтев предлагача за доношење допунског решења основан, то му применом члана 153. и 154. ЗПП, припада право на накнаду нужних трошкова, који су му одмерени у висини од 6.000,00 динара и то на име награде адвокату за састав овог поднеска, применом Тарифног броја 13 и 25 Тарифе о наградама и накнадама за рад адвоката („Службени гласник РС“ број 121/12), с обзиром да је предлог за заштиту права на суђење у разумном року акт притужбеног карактера, који није строго формалан, због чега му и не припадају трошкови у већем износу.

На основу изнетог, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа-судија
Весна Поповић,с.р.**